

Sygn. akt IC 588/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa I. M.

przeciwko A. B.

o zapłatę kwoty 6.198,09 zł

I. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda I. M. kwotę 5.231,90 zł (pięć tysięcy dwieście trzydzieści jeden złotych 90/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012 roku;

II. w części ograniczonej postępowanie umarza;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.405,48 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt IC 588/12

UZASADNIENIE

Powódka I. M. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego A. B. kwoty 6 198,09 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19.04.2012 r., oraz o zasądzenie od pozwanego kwoty 1527 zł - tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 18.11.2009 r. pozwany złożył telefonicznie zamówienie na dostawę kruszywa w ilości co najmniej dwóch samochodów ciężarowych. Zamówienie przyjął pracownik powódki W. M.. Jeszcze tego samego dnia powódka dostarczyła na miejsce prowadzonych przez pozwanego prac zamówione kruszywo, z czego odbiór dwóch pierwszych transportów w ilości 40,4 ton pokwitował osobiście pozwany a pozostałe pięć transportów w ilości 66,15 ton pokwitował S. B. operator koparki - pracownik firmy (...), wykonujący roboty na nieruchomości pozwanego.

W dniu 19.11.2009 r. powódka dostarczyła na miejsce prowadzonych robót cztery kolejne transporty kruszywa w ilości 85,95 tony. Odbiór całości dostarczonego w tym dniu kruszywa pokwitował S. B.

W dniu 25.01.2010 r. powódka wystawiła fakturę VAT, w której obciążyła pozwanego kwotą 7798,11 zł - tytułem sprzedaży kamienia w ilości 192,5 tony oraz wykonania usługi transportowej w postaci wywozu ziemi.

Cena za jedną tonę kamienia została określona na 32 zł netto za tłuczeń gruby i 34 zł netto za tłuczeń drobny, z kolei usługa wywozu ziemi wyniosła 60 zł + podatek VAT.

W piśmie z dnia 28.01.2010 r. pozwany odmówił wypłaty za pozostałą ilość kamienia podnosząc, że zakupił tłuczeń w ilości dwóch samochodów.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie pozwany zapłacił na rzecz powódki w dniu 26 lipca 2010 r. kwotę 1169,35 zł z czego kwota 1100 zł stanowiła zapłatę za towar dostarczony w dwóch pierwszych transportach a pozostała część w kwocie 69,35 zł odsetki od tej kwoty.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wyrokiem z dnia 26.04.2011 r. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 73,20 zł , zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Powódka obecnie dochodzi zapłaty kwoty 6198,09 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19.04.2012 r. z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia stanowiącego równowartość 152,1 ton kruszywa, na które składa się pięć transportów kamienia grubego w ilości 66,15 ton dostarczonego w dniu 18.11.2009 r. oraz cztery transporty kamienia drobnego w ilości 85,95 ton dostarczone w dniu 19.11.2009 r. o łącznej wartości 6198,09 zł, które to kruszywo zostało wykorzystane do utwardzenia drogi dojazdowej znajdującej się na nieruchomości pozwanego.

W wyniku dostarczonego przez powódkę kruszywa, pozwany uzyskał korzyść majątkową o łącznej wartości 6198,09 zł, której zwrot w naturze nie jest możliwy, ponieważ dostarczone kruszywo zostało zużyte przez pozwanego w celach budowlanych.

Pismem z dnia 10.04.2012 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty w/w kwoty, jednak nie dało to żadnego rezultatu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu przyznając, że na podstawie telefonicznego zamówienia powódka dostarczyła pozwanemu w dniu 18.11.2009 r. dwa transporty kamienia i że należność z tego tytułu została zapłacona, jak również potwierdzając, że pismem z dnia 10.04.2012 r. został wezwany przez pełnomocnika powódki do zapłaty kwoty 6198,09 zł z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia stanowiącego równowartość 152,1 t kruszywa. Pozwany zaprzeczył, aby został bezpodstawnie wzbogacony kosztem powódki i aby w dniach 18 i 19.11.2009 r. powódka dostarczyła mu jakąkolwiek ilość kamienia ponad zamówione dwa transporty, których odbiór pozwany pokwitował osobiście. Nikogo też pozwany nie upoważniał do zamawiania jak też kwitowania odbioru materiałów.

Powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów, które mogłyby potwierdzić zakup w kopalni w G. w dniach 18 i 19 listopada 2009 r. ilości kruszywa, które miało być rzekomo dostarczone pozwanemu.

Ponadto występuje sprzeczność pomiędzy zapisami w ewidencji sprzedaży przedsiębiorstwa powódki co do dat sprzedaży pozwanemu towarów i usługi transportu ziemi, jak też brak uwidocznienia w niej całej wartości sprzedaży objętej fakturą nr (...) z 25.01.2010 r.

Jest również mało prawdopodobne, aby w ciągu godzin pracy w jednym dniu wykonać 5 kursów pomiędzy P.i kopalnią w G.(k. B.) połączonych z załadunkiem ok. 20 ton kruszywa za każdym razem, ważeniem, załatwieniem formalności, przejazdem, rozładunkiem a nadto wykonaniem jeszcze w tym dniu tj. 18.11.2009 r. dodatkowej usługi wywozu ziemi.

Należy też zwrócić uwagę, że cena tony tłuczni grubego z kopalni w G. wynosiła w listopadzie 2009 r. - 6 zł netto a powódka żąda po 32 zł za 1 tonę.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2009 r. pozwany złożył telefonicznie pracownikowi powódki W. M.zamówienie na dostawę kruszywa na budowę parkingu, drogi i wyłożenie stawu w P..

Kruszywo miało być dostarczone bezpośrednio na plac budowy. Pozwany z W. M.- mężem powódki - uzgodnił również ustnie cenę kruszywa oraz jego transport z kopalni (...) S.A. w G.(k.B.). W tym samym dniu powódka - samochodami ciężarowymi należącymi do tej firmy - dostarczyła na miejsce robót wskazanych przez pozwanego pięć transportów kruszywa, z czego odbiór dwóch pierwszych transportów w ilości 40,4 ton pokwitował osobiście pozwany a pozostałe

trzy transporty w ilości 66,15 ton pokwitował osobiście S. B. - operator koparki a jednocześnie pracownik wykonującej roboty firmy (...).

W dniu 19 listopada 2009 r. powódka dostarczyła na miejsce robót cztery kolejne transporty kruszywa w ilości 85,95 ton. Odbiór dostarczonego kruszywa pokwitował S. B., który posiadał ustne upoważnienie pozwanego do odbioru kruszywa i potwierdzenia odbioru na dokumencie "wz" przedłożonym przez kierowców ciężarówek powódki. Kopalnia (...) S.A. w zależności od ilości kruszywa, wystawiała firmie powódki (...) faktury zbiorcze bądź jednostkowe, odbierane kruszywo było ważone na terenie kopalni, zaś ilość dostarczonego kruszywa pozwanemu, kierowcy wpisywali w dokumencie "wz" na podstawie ilości wydanego kruszywa z kopalni.

W ciągu godzin pracy w jednym dniu można było wykonać nawet do 8 kursów pomiędzy P. i kopalnią w G. - łącznie z załadunkiem kruszywa, jego transportem i rozładunkiem na placu budowy pozwanego. Dostarczone kruszywo zostało w całości wykorzystane przez pozwanego w celach budowlanych.

/ dowód: -przesłuchanie powoda I. M., k.122,

-zeznania świadka J. S., k. 97 verte, S. B., k. 98, M. K., k. 99, k. K. G., k. 114, W. M., k.115,

-kopie dowodów rejestracyjnych samochodów ciężarowych stanowiących własność powódki - k. 109 - 111,

- dokumentu "wz" z dnia 18 i 19 .11.2009 r.- k. 8 - 9, k. 13 - 14 akt (...)/

Firma powódki w listopadzie 2009 r. dokonała zakupu w Kopalni (...) S.A. w G. kamienia drobnego płukanego w ilości 1937,53 ton, kamienia grubego w ilości 194,50 ton i wysiewki w ilości 203,80 ton. W dniu 18 listopada 2009 r. powódka odebrała z w/w kopalni 8 transportów kamienia w ilości 27,85 t, 23,20 t, 25,10 t, 20,75 t, 26,25 t, 20,30 t, 19,75 t, 20,65 t, zaś w dniu 19 listopada 2009 r. odebrała 10 transportów kamienia w ilości 20,80 t, 20,95 t, 21,45 t, 26,00 t, 21,00 t, 24,35 t, 18,65 t, 14,30 t, 20,85 t, 19,80 t.

/ dowód: -faktura VAT z dnia 30.11.2009 r., k. 136 i k. 140,

-pismo (...) S.A. w G. wraz z specyfikacją odbioru kamienia przez powódkę w listopadzie 2009 r., k. 139, k. 141,

-dokument wz z dnia 30.11.2009 r., k. 137 /

W dniu 25 stycznia 2010 r. powódka wystawiła fakturę VAT , w której obciążyła pozwanego kwotą 7798,11 zł brutto tytułem sprzedaży kamienia w ilości łącznej 192,5 ton, oraz wykonania usługi transportowej wywozu ziemi. Cena za tonę kamienia została określona na kwotę 32 zł netto za tłużeń gruby i 34 zł netto za tłużeń drobny, zaś usługa wywozu ziemi wyniosła 60 zł plus podatek VAT . Powódka rozliczyła podatek dochodowy oraz podatek VAT tytułem sprzedaży pozwanemu towaru.

/ dowód: -przesłuchanie powódki I. M., k. 122,

-zeznania świadka A. N., k. 146,

- faktura VAT nr (...), k. 10,

-ewidencja sprzedaży firmy powódki,

k. 31 - 32 akt sprawy sygn. (...)/

W piśmie - oświadczeniu z dnia 28.01.2010 r. - pozwany przyznał zakup dwóch transportów kruszywa oraz wywozu ziemi z jego działki, odmawiając zapłaty za pozostałą ilość kamienia i zaprzeczając by dodatkowe dostawy kamienia miały miejsce przez firmę powódki.

W dniu 26 lipca 2010 r. pozwany tytułem faktury VAT nr (...) uiszczył na rzecz powódki kwotę 1169,38 zł, w tym kwotę 1100 zł tytułem zapłaty za dostarczony kamień w dwóch pierwszych transportach i 69,53 zł stanowiącą odsetki od tej kwoty.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 26.04.2011 r. zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 73,20 zł - tytułem usługi transportowej wywozu ziemi - zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalono.

/ dowód: -przesłuchanie pozwanego, k. 123,

-oświadczenie pozwanego z 28.01.2010 r., k. 11,

- akta SR w Dzierżoniowie sygn. (...)/

Pismem z dnia 10 kwietnia 2012 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 6198,09 zł w terminie do dnia 19.04.2012 r. Pozwany powyższej kwoty nie uregulował.

/ dowód: -wezwanie do zapłaty z 10.04.12 r., k.29,

-przesłuchanie stron, k. 122 - 124/

Na rozprawie w dniu 12 czerwca 2013 r. pełnomocnik powódki ograniczył żądanie pozwu do kwoty 5231,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 kwietnia 2012 r. i w zakresie ograniczonym zrzekł się roszczenia.

/dowód: oświadczenie pełnomocnika powoda,

k. 146 verte/

W tym stanie rzeczy

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części ograniczonej, zasługiwało na uwzględnienie.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu, jednoznacznie potwierdził, iż w dniach 18 - 19 listopada 2009 r., oprócz dwóch transportów kruszywa w ilości 40,4 ton, których odbiór pokwitował osobiście pozwany, powódka na miejsce prowadzonych przez pozwanego robót w P., dostarczyła dalsze transporty kamienia - trzy transporty w ilości 66,15 ton w dniu 18 listopada i cztery transporty kruszywa w ilości 85,95 ton w dniu 19 listopada.

Transporty kruszywa były wynikiem ustnych uzgodnień pomiędzy pozwanym a W. M.- pracownikiem firmy powódki a jednocześnie jej mężem - kiedy pozwany złożył telefoniczne zamówienie na dostawę kruszywa do budowy parkingu, którego wykonawcą była firma (...). Odbiór całości dostarczonego kruszywa w tym okresie, oprócz dwóch pierwszych transportów, potwierdził świadek S. B.. Dostawę dalszych transportów kruszywa, ponad pokwitowane przez pozwanego dwa transporty, potwierdza nie tylko powódka i świadek W. M.ale przede wszystkim wynika to z zeznań świadków : J. S., S. B., K. G.i M. K., którym Sąd dał wiarę - ich zeznania są logiczne, przekonywujące i wzajemnie się uzupełniające, jak również konsekwentne, tak w toku postępowania w sprawie przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie jak w niniejszym postępowaniu.

Świadkowie potwierdzili fakt dostawy kruszywa w ilości wynikającej z faktury VAT nr (...)jak również okoliczność, że świadek S. B.był upoważniony przez pozwanego do odbioru kruszywa i potwierdzenia odbioru na dokumencie "wz" przedłożonym przez kierowców ciężarówek powódki.

W świetle tak jednoznacznych zeznań świadków twierdzenia pozwanego, iż nikogo nie upoważniał do odbioru kruszywa, nie mogą się ostać.

Wskazać jedynie należy, że świadek S. B. nigdy nie twierdził, aby został upoważniony przez pozwanego do zamawiania kruszywa a tylko do potwierdzenia jego odbioru. Nie może również budzić wątpliwości - zdaniem Sądu - ilość dostarczonego pozwanemu w dniach 18 - 19 listopada 2009 roku kruszywa a wynikająca z dołączonych do akt sprawy dowodów wydania "wz".

Jest w sprawie bezspornym, iż odbierane przez powódkę w Kopalni (...) S.A. w G. kruszywo było ważone już na terenie kopalni oraz odpowiednio ewidencjonowany był jego odbiór z oznaczeniem daty odbioru, numeru kwitu "wz", ilości kruszywa oraz jego rodzaju. W dokumentach "wz" dołączonych do akt sprawy, co potwierdzają w/w świadkowie, była wpisywana ilość kruszywa na podstawie ilości kruszywa wydanego w kopalni w danym dniu na konkretny transport, który odbywał się samochodami ciężarowymi powódki marki M. i M. - B. o ładowności w granicach 20 ton a nawet powyżej. Jak wynika z faktury VAT nr (...) z dnia 30.11.2009 r. oraz pisma (...) S.A. w G. z dnia 2.04.2013 i specyfikacji odbioru kamienia, firma powódki w listopadzie 2009 r. dokonała zakupu kamienia drobnego w ilości 1937,53 ton i kamienia grubego w ilości 194,50 ton.

Powyższe dokumenty jednoznacznie potwierdzają nie tylko zakup w kopalni w G. kruszywa ale również okoliczność, że zakup kruszywa miał miejsce w dniach 18 - 19 listopada 2009 r. tj. w okresie, gdy kruszywo zostało dostarczone pozwanemu. Ilość zakupionego kruszywa oraz jego rodzaj, wynikający ze specyfikacji odbioru przedłożonej przez (...) S.A. odpowiada ilości kruszywa wpisanego w dokumentach "wz" podpisanych przez pozwanego i świadka S. B..

Wobec powyższego zarzuty pozwanego w przedmiocie kwestionowania zakupu kruszywa w kopalni w G. przez firmę powódkę, w okresie objętym pozwem, również są bezpodstawne. Wprawdzie występuje sprzeczność pomiędzy zapisami w ewidencji sprzedaży firmy powódki, co do dat sprzedaży pozwanemu towarów i usług ale w okolicznościach sprawy i w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie ma to znaczenia dla zasadności żądania powódki a tylko wskazać należy, iż z zeznań świadka A. N. wynika, że została dokonana korekta rejestru sprzedaży firmy powódki w zakresie obowiązku podatkowego, wynikającego z faktury nr (...) z dnia 25.01.2010 r.

Również podnoszona przez pozwanego okoliczność w kwestii niemożliwości wykonania w ciągu godzin pracy w jednym dniu 5 kursów pomiędzy P. i kopalnią w G. jest niezasadna, gdyż świadkowie w sprawie m.in. J. S. potwierdzili, że przez okres pracy jednego dnia mogli wykonać nawet do ośmiu kursów na powyższej trasie, łączne z załadunkiem kruszywa i jego rozładunkiem w P..

Wbrew twierdzeniom pozwanego, nie wykazał on, aby uzgodnił z powódką dostawę kruszywa w cenie 6 - 7 zł na tonę tym bardziej, że jak wynika z przesłuchania pozwanego, miał on zwrócić powódce nie tylko koszt zakupu kruszywa ale i koszt jego transportu, zaś powyższa cena obejmowała w tym okresie tylko kwotę zakupu i to netto a zatem, wynika z tego, iż powódka musiałaby jeszcze ponieść straty finansowe na tej dostawie.

Nadto wskazać należy, że w toku procesu przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie pozwany tytułem faktury VAT nr (...) uiszczył na rzecz powódki m.in. kwotę 1100 zł, stanowiącą zapłatę za kruszywo dostarczone w dwóch pierwszych transportach, a która to kwota jest zbliżona do ceny jednostkowej kruszywa za 1 tonę oznaczoną w tej fakturze a zatem pozwany akceptował wartość dostarczonego kruszywa, w tym również cenę tony kamienia grubego jak i drobnego.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, iż stan faktyczny przedmiotowej sprawy pozwala na przyjęcie, że po stronie pozwanego doszło do bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 k.c.) kosztem powódki, polegającego na uzyskaniu korzyści majątkowej z tytułu dostawy kruszywa w ilości i o wartości wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 25.01.2010 r. a ograniczonej do kwoty 5231,90 zł. (pomniejszonej wartości netto w kwocie 6391,90 zł o kwotę 1100 zł zapłaconą przez pozwanego za kruszywo dostarczone w dwóch pierwszych transportach i o kwotę 60 zł netto - jako usługa transportowa zasądzoną wyrokiem SR w Dzierżoniowie z dnia 26.04.2011 r., sygn. akt (...)).

Ponieważ kruszywo zostało w całości wykorzystane przez pozwanego w celach budowlanych, jego wydanie w naturze nie jest możliwe a zatem pozostaje jedynie zwrot wartości korzyści majątkowej. Podkreślić należy, że bez znaczenia

jest, w wyniku jakiego zdarzenia nastąpiło wzbogacenie a istotnym jest jedynie, by w wyniku tego zdarzenia nastąpiło przesunięcie korzyści z majątku zubożonego do majątku wzbogaconego.

Dla istnienia wzbogacenia w rozumieniu art. 405 k.c. nie ma też znaczenia wina wzbogaconego lub jakakolwiek inna forma jego uchybienia lub zaniedbania, ani związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., jak również dla istnienia bezpodstawnego wzbogacenia nie ma znaczenia ani wiedza ani wola osoby wzbogaconej, zaś do bezpodstawnego wzbogacenia może dojść nawet wbrew woli tej osoby (vide: wyrok SN z 9.01.2002 r., (...)).

Wobec powyższego Sąd uwzględnił roszczenie powódki do kwoty 5231,90, do której pełnomocnik ograniczył żądanie, zaś w części ograniczonej, na podstawie przepisu art. 355 k.p.c., postępowanie umorzył.

Odsetki ustawowe zostały uwzględnione od dnia 20 kwietnia 2012 r., gdyż pismem z dnia 10.04.2012 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie do dnia 19.04.2012 r., zaś pozwany potwierdził, że w/w pismem został wezwany do zapłaty (art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c., stosunkowo rozdzielając koszty, mając na uwadze, że powódka wygrała w 0,84 % a więc należne jej koszty procesu wyniosły 1600,20 (0,84 % x 1905 zł - 1200 zł koszty zastępstwa, 310 zł - opłata sądowa od pozwu, 378 zł - opłata sądowa od zażalenia i koszty zastępstwa w postępowaniu zażaleniowym, 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa), zaś pozwany wygrał w 0,16% i należne mu koszty wyniosły 194,72 zł (0,16% x 1217 zł - koszty zastępstwa + opłata skarbową od pełnomocnictwa) czyli należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1405,48 zł - tytułem zwrotu części kosztów procesu (1600,20 zł - 194,72 zł).

Wynagrodzenie pełnomocników stron ustalono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. nr 163 poz.1349) - § 6 pkt 4 i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. nr 163 poz. 1348) - § 6 pkt 4.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.